

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра дитячих інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи ЛНМУ
імені Данила Галицького
професор А.Й. Наконечний

23 березня 2021р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика»

підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальностей 222 «Медицина», 228 «Педіатрія»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол №
від «18» лютого 2021 р.
Завідувач кафедри

Доц. Литвин Г.О.

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол №
від «22» березня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії

Проф. Беш Л.В.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

канд. мед. наук, доцент, завідувач кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Литвин Г.О.

канд. мед. наук, доцент, кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Дибас І.В.

РЕЦЕНЗЕНТ: доктор мед. наук, професор, завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Личковська О.Л.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунoproфілактика» відповідно до Стандарту вищої освіти підготовки фахівців *третього (освітньо-наукового) рівня* вищої освіти з підготовки доктора філософії (Ph.D.) галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 228 Педіатрія

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна дисципліна «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунoproфілактика»:

Реалізується за індивідуальною освітньою траєкторією (індивідуальні тематично-календарні плани) або аналогічно в малих групах, шляхом поєднаного виконання практичної і теоретичної підготовки; індивідуальна робота з викладачами за індивідуальним навчальним планом, забезпечує умови доступності для навчання осіб з особливими освітніми потребами. Можливість формування здобувачем вищої освіти ступеня доктора філософії індивідуальної освітньої траєкторії зважаючи на особливості науково-дослідного проєкту та кар'єрних перспектив.

а) Дитячі інфекційні хвороби були і залишаються однією з пріоритетних проблем медицини в усьому світі. До інфекцій, яким можна запобігти щепленнями, належать: кашлюк, дифтерія, правець, поліомієліт, кір, епідемічний паротит, краснуха, гепатит В, гемофільна інфекція, пневмококова інфекція, менінгококова інфекція, ротавірусна інфекція, вітряна віспа, гепатит А, папіломавірусна інфекція та інші. Щороку завдяки щепленням у світі вдається зберегти 2,5 млн дитячих життів. Україна входить до числа 14 країн Європейського регіону, де кір та краснуха дотепер залишаються ендемічними. У 2015 році покриття першою дозою вакцини проти кору, краснухи та паротитної інфекції в Україні становило лише 56%. Схожа ситуація була у країнах Європи та світу загалом. Як результат, у 2017-2018 рр. світ зазнав наймасштабнішої епідемії кору за останні десятиліття. На сучасному етапі зросла питома частка хворих на середньотяжкі та тяжкі форми екзантемних, герпетичних, кишкових інфекцій, збільшилась кількість ускладнень, зокрема з боку ЦНС. У зв'язку з зростанням кількості неімунного населення змінилась вікова структура хворих, значно зросла частка хворих дітей першого року життя. 24 грудня 2020 року Наказом МОЗ України було затверджено [«Дорожню карту з впровадження вакцин від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, і проведення масової вакцинації у відповідь на пандемію COVID-19 в Україні в 2021-2022 роках»](#). Основним завданням Дорожньої карти з вакцинації протягом 2021–2022 років є охоплення вакцинацією проти коронавірусної хвороби COVID-19 щонайменше 50 % населення України (20 866 390 людей). Водночас,

впровадження програми з вакцинації значною мірою залежить від доступності вакцин.

Слід зазначити, що низка інфекційних, зокрема, антропо-зоонозних захворювань, гельмінтозів, не можуть бути попереджені шляхом вакцинації. В умовах складної екологічної ситуації та соціально-побутових проблем сьогодення, почастишали випадки захворювань гострими кишковими інфекціями, лайм-бореліозом, інфекційним мононуклеозом, герпетичними інфекціями. Медична інфраструктура в Україні постраждала під час бойових дій, через руйнування системи подачі води цілком ймовірним є виникнення холери, черевного тифу. Додатковим тригером підвищення інфекційної захворюваності є екологічна катастрофа світового масштабу після руйнування Каховської ГЕС та підтоплення значних територій на сході України.

Крім того, після початку війни, був певний провал зі щепленнями. Він був пов'язаний з міграцією - багато хто виїхав з України, переїхав у інші області. На кінець 2022 року в Україні по різних областях фіксуються показники 45-80% вакцинованих дітей з обов'язковими щепленнями, і це дані далекі від рекомендованих ВООЗ 95% вакцинованого населення.

б) Вищесказане зумовлює потребу у діагностиці та профілактиці дитячих інфекційних хвороб .

Таким чином, лише чітка послідовність оволодіння знаннями та проведення тісної міждисциплінарної інтеграції навчальних дисциплін дозволять сформуванню достатнього професійного підґрунтя у навчальній дисципліні «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика» для вирішення проблеми зменшення рівня захворюваності інфекційними хворобами у дітей.

Структура навчальної дисципліни

Назва навчальної дисципліни	Кредити	Години	Вид заняття (години)			
			Лекції	Семінари	Практичні заняття	Самостійна робота
Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика	3	90	8*/0°	8*/16°	28	46

Примітки: *за умови формування групи

° при відсутності сформованих груп, лекції трансформуються у семінарські заняття

Аудиторне навантаження – 49%, СРС – 51%

Предметом вивчення навчальної дисципліни є етіологія, епідеміологія, патогенез, основні клінічні прояви, діагностика, диференціальна діагностика, лікування дитячих інфекційних хвороб у дітей та основні принципи їх профілактики.

Міждисциплінарні зв'язки: нормальна анатомія, патологічна анатомія, біохімія, патологічна фізіологія, фармакологія, мікробіологія, епідеміологія, педіатрія, хірургія, інфекційні хвороби, неврологія, імунологія.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Мета передбачає удосконалення знань аспірантів, здобуття ними теоретичних знань, умінь, навичок, достатніх для проведення диференційної діагностики, лікування, профілактики інфекційних хвороб у дітей формування висококваліфікованих фахівців у галузі медицини, здатних застосовувати набуті знання і практичні навички при розв'язанні складних завдань у подальшій професійній діяльності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика» є:

- Навчитися встановлювати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених інфекційних хвороб дитячого віку.
- Вміти діагностувати різні клінічні варіанти інфекційних захворювань у дітей та їх типові ускладнення.
- Оволодіти принципами лабораторної діагностики інфекційних захворювань дитячого віку.
- Вміти складати план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при інфекційних захворюваннях.
- Визначати тактику ведення дітей різного віку, в тому числі – новонароджених, хворих на найбільш поширені інфекційні хвороби.
- Проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз найбільш поширених інфекційних захворювань. Знати клінічну симптоматику невідкладних станів, вміти їх діагностувати та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб.
- Розрізняти особливості клінічного перебігу різних за важкістю клінічних форм інфекційних хвороб у дітей.
- Визначати основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними інфекційними захворюваннями.
- Планувати профілактичні та протиепідемічні заходи у вогнищі щодо інфекційних захворювань у дітей різного віку, в тому числі

1.3 Компетентності та результати навчання,

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.

ЗК2. Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.

ЗК3. Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.

ЗК4. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.

ЗК5. Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.

ЗК6. Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.

ЗК8. Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.

ЗК9. Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою педіатричних досліджень і професійної діяльності.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК3. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.

ФК4. Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.

ФК5. Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.

ФК7. Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ФК8. Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.

ФК9. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.					
Загальні компетентності					
ЗК 1	Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки. Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї. Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію. Встановлювати міжособистісні зв'язки для	Відповісти за свою громадянську у позицію та діяльність. Відповісти за якісне виконання поставлених завдань

	відповідальністю і громадянською свідомістю.		виконанні обов'язків	ефективного виконання завдань та обов'язків	
ЗК 2	Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
ЗК 3	Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.	Мати досконалі знання державної та іноземної мови	Вміти застосовувати знання державної та іноземної мови, як усно так і письмово	Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну та іноземну мову.	Нести відповідальність за вільне володіння державною та іноземною мовою, за розвиток професійних знань.
ЗК 4	Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання. Мати глибокі знання в галузі інформаційних	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності. Вміти використовувати	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх	Відповісти за прийняття рішень у складних умовах. Нести відповідальність за розвиток

	ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.	і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	вати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	обґрунтовують, до фахівців та нефахівців. Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	професійних знань та умінь.
ЗК 5	Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 6	Здатність виявляти,	Мати глибокі знання із	Вміти здійснювати	Здатність ефективно	Нести відповідальн

	ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.	структури професійної діяльності.	професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	ість за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ЗК 7	Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.	Знати: закономірності когнітивних процесів; стратегію освіти; методи продуктивно-го навчання; теорію ціннісних орієнтацій та мотивації особистості; основи риторики; основи тайм-менеджменту	Уміти: Оперувати філософськими категоріями та доктринами; використовувати методи самонавчання; оцінювати рівень мотивації; постійно вдосконалювати свій освітній та загальнокультурний рівень	Визначити ціннісні орієнтації та мотиваційний рівень особистості. Здатність до самонавчання та самореалізації. Здатність до ефективно організації власного часу.	Формування системного наукового світогляду та загального культурного кругозору. Розвиток Когнітивних можливостей. Генерування нових ідей. Здатність до критичної самооцінки, самонавчання та самореалізації.
ЗК 8	Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповісти за якісне виконання поставлених завдань

	просторі.				
ЗК 9	Здатність дотримувати етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.	Знати: дослідницьку етику; правові основи авторського права; правила цитування та посилання на використані джерела; об'єкти та суб'єкти права інтелектуальної власності; систему правової охорони інтелектуальної власності; методологічні основи створення об'єктів права інтелектуальної власності	Уміти: Самостійно виконувати освітню та наукову діяльність; викладати свої погляди; приймати власні рішення; використовувати інформаційні технології для визначення ознак плагіату;	Здатність до самостійного та незалежного мислення, формулювання ідей та продукування гіпотез. Доброчесне та відповідальне виконання освітньої та наукової діяльності. Отримання довіри та поваги серед колег та студентів.	Відповідальність за результати діяльності. Доброчесність, довіра та відповідальність за власні дії. Запобігання плагіату, фальсифікаціям та корупційним діям.

Спеціальні (фахові) компетентності

Здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та вирішувати практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.

ФК 1	Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою досліджень і професійної діяльності.	Знати: сучасні досягнення за напрямком наукового дослідження; зміст дисципліни (за спеціалізацією) відповідно до	Уміти: аналізувати основні теорії та концепції за напрямком дослідження і інтерпретувати результати досліджень за обраним науковим	Формулювання власного судження та участь у дискусіях щодо основного змісту, методів, новітніх	Безперервне са монавчання і самовдосконалення.
---------	---	--	--	---	--

		майбутньої професійної діяльності	напрямом	досягнень	
ФК 2	Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.	Знати: інформаційні світові ресурси сутність дослідницького процесу клінічну епідеміологію принципи та досягнення доказової медицини методологію наукового дослідження бази бібліографічного пошуку та цитування включаючи RefMan, EndNote та ін.	Уміти: проводити патентно-інформаційний пошук проводити критичний аналіз сучасної наукової літератури адекватно оцінювати досягнення та обмеження досліджень за обраним науковим напрямом визначати ступінь вирішення проблема потреби сучасної педіатрії працювати з сучасними бібліографічними і наукометричними базами даних проводити обробку та аналіз даних формулювати дослідницькі питання та гіпотези	Використання інформаційних ресурсів для отримання інформації. Комунікації та дискусії з фахівцями в конкретній галузі наукової діяльності. Враховувати авторське право при плануванні наукового дослідження. Визначення відтворюваності на достовірності наукових даних, обговорення наукової інформації та даних мета-аналізу.	Використовувати сучасні інформаційні технології для проведення наукового пошуку. Володіння методологією наукового дослідження для коректного формулювання гіпотез та дослідницьких питань.
ФК 3	Здатність до застосування категорійно-понятійного	Знати: <ul style="list-style-type: none"> сучасні методи дослідження 	Уміти: обирати методи дослідження, адекватні для	Аргументація переваг та інформати	Самостійний вибір адекватних

	апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.	<ul style="list-style-type: none"> біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність інформативні критерії оцінки процесів, функцій, явищ можливості та обмеження різних методів дослідження 	досягнення метита завдань наукового проекту інтерпретувати результати різних методів досліджень	в-ності обраних методів дослідження, можливість їх вдосконалення та комбінування.	методів дослідження.
ФК 4	Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.	<p>Знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> етику і методологію наукового дослідження види дизайнів наукового дослідження методи і методики дослідження за обраним науковим напрямом методи збору та аналізу наукових даних технології управління проектом види систематичних помилок і способи їх запобігання 	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> критично аналізувати, оцінювати та синтезувати нові ідеї формулювати мету та завдання дослідження розробляти дизайн наукового дослідження визначати методи дослідження відповідно до поставлених завдань контролювати виконання проекту передбачати системні помилки 	Аргументація та доказ переваг розробленого проекту. Ведення дискусій щодо мети та завдань наукового проекту. Аргументація переваг обраних методів дослідження. Використання знань та вмій з методології досліджень для пошуку партнерів.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Дотримання дослідницької етики. Запобігання систематичних помилок при виконанні наукового дослідження
ФК 5	Здатність оволодіти сучасними методами	<p>Знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> сучасні методи дослідження біомаркери 	<p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> обирати методи дослідження, адекватні для 	Аргументація переваг та інформати	Самостійний вибір адекватних

	наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проєкту.	різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки процесів, функцій, явищ • можливості та обмеження різних методів дослідження	досягнення мети завдань наукового проєкту інтерпретувати результати різних методів досліджень	в-ності обраних методів дослідження, можливість їх вдосконалення та комбінування.	методів дослідження.
ФК 6	Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.	Знати • специфічність та чутливість різних методів дослідження • методики досліджень за тематикою наукового проєкту, їх можливості та обмеження	Вміти: • використовувати сучасні методи дослідження • використовувати методики дослідження • модифікувати та поліпшувати методики дослідження	Володіння методами та методиками дослідження, обміну інформації та передачі знання колегам.	Самостійне виконання наукового дослідження. Достовірність та відтворюваність результатів дослідження.
ФК 7	Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.	Знати: • основи біостатистики • методи статистичного аналізу • способи представлення результатів статистичної обробки даних	Уміти: обґрунтовувати розмір вибірки формулювати та перевіряти статистичні гіпотези адекватно використовувати методи статистичного аналізу	Аргументація та обґрунтування обраних методів аналізу та обговорення отриманих даних.	Відповідальність за проведення аналізу даних. Отримання достовірних та відтворюваних результатів Запобігання фальсифікацій при обробці даних.
ФК 8	Здатність організувати та здійснювати педагогічну	Знати: • стандарти вищої освіти за спеціальністю • основи	Уміти: формулювання цілі навчання та способи їх	Володіння основами дидактики,	Набуття ораторської майстерності. Лідерство.

	діяльність.	педагогіки <ul style="list-style-type: none"> • дидактичні основи проблемного навчання • компетентністний підхід при проектуванні та реалізації освітньої діяльності • форми організації навчально-пізнавальної діяльності • принципи аспірант-орієнтованого навчання • програму та зміст дисципліни, що буде викладатися 	досягнення грамотно визначати зміст навчання та форми контролю застосовувати новітні педагогічні технології моніторувати та управляти процесом навчання використовувати сучасні інформаційні технології для оптимізації навчання	риторики, аргументації. Застосування методів інтерактивного навчання. Демонструвати лідерство та управляти процесом навчання.	Здатність до самооцінювання та безперервного самовдосконалення. Відповідальність за ефективність навчального процесу.
ФК 9	Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасний стан досліджуваної наукової проблеми • можливості та обмеження застосування запропонованих методів дослідження • можливості та обмеження виконання запланованого дослідження 	Вміти: проводити дослідження відповідно до мети і завдань дослідження обраними методами володіти методами дослідження інтерпретувати результати дослідження	Діалог з науковим співтовариством.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Запобігання помилок при виконанні наукового дослідження.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями в галузі педіатрії і вузьких педіатричних спеціальностей та бути здатним застосовувати їх до професійної діяльності при вирішенні дослідницьких і практичних завдань.

ПРН 2. Вміти проєктувати та здійснювати комплексні дослідження, у т.ч. міждисциплінарні, на базі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в галузі філософії наукового пізнання.

ПРН 3. Планувати та реалізувати на практиці оригінальне самостійне наукове дослідження, яке повинно містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у галузі фармацевтичних наук, що розв'язують важливу або конкретну наукову чи науково-прикладну проблему.

ПРН 4. Використовувати сучасні інформаційні джерела національного та міжнародного рівня для оцінки стану вивченості об'єкту досліджень і актуальності наукової проблеми.

ПРН 5. Вміти формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.

ПРН 6. Вміти розробляти дизайн та план наукового дослідження.

ПРН 7. Вміти виконувати оригінальне наукове дослідження.

ПРН 8. Вміти проводити аналіз, систематизацію й інтерпретацію результатів наукових досліджень, використовувати методи статистичної обробки даних.

ПРН 9. Вміти пояснювати принципи, специфічність і чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 10. Вміти інтегрувати наявні методики й методи досліджень та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень.

ПРН 11. Вміти інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 12. Володіти навичками усної та письмової презентації результатів наукових досліджень у формі доповідей, публікацій, презентацій, постерних доповідей тощо українською та іноземною мовами.

ПРН 13. Дотримуватись етичних норм, враховувати авторське право та норми академічної доброчесності при проведенні наукових досліджень, презентації їх результатів та у науково-педагогічній діяльності.

ПРН 14. Володіти комунікативними навичками на рівні вільного спілкування в професійному середовищі й громадській сфері, у т.ч. іншомовних, щодо проблем фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я.

ПРН 15. Впроваджувати результати наукових досліджень в науково-освітній процес, фармацевтичну практику та суспільний розвиток.

ПРН 16. Координувати роботу дослідницької групи, вміти організувати колективну роботу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди).

ПРН 17. Організувати освітній процес, оцінювати його ефективність і рекомендувати шляхи удосконалення.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС / 90годин: 8 год лекцій; 8 год семінарських занять; 28 год практичних занять; 46 год самостійної роботи.

3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Гострі респіраторні вірусні інфекції. COVID-19	2
2.	Дитячі інфекційні хвороби, що супроводжуються синдромом гострого тонзиліту.	2
3.	Групи екзантемних захворювань. Клініка та диференційна діагностика інфекційних хвороб, що супроводжуються синдромом екзантеми: кір, краснуха, вітряна віспа	2
4.	Ураження нервової системи при інфекційних хворобах у дітей: енцефаліти та параенцефаліти, енцефалопатія, менінгіт, синдром Гієна-Барре. Менінгококова інфекція	2
5.		8,0

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються синдромом екзантеми.	2
2.	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються синдромом жовтяниці.	2
3.	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються ураженням ШКТ.	2
4.	Сучасна лабораторна діагностика інфекційних хвороб у дітей, Специфічна планова та екстрена профілактика інфекційних захворювань.	2
5.		8,0

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Гострі респіраторні вірусні інфекції (грип, парагрип,	4

	аденовірусна, респіраторно-синцитіальна, риновірусна інфекція. COVID-19) Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Клінічні форми. Ускладнення. Діагностика. Принципи лікування та профілактики.	
2.	Дифтерія. Паротитна інфекція. Коклюш. Етіологія, епідеміологія, патоморфологічні особливості різних форм. Класифікація, клініка типових форм та ускладнень. Діагностика. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
3.	Скарлатина. Псевдотуберкульоз. Інфекційний мононуклеоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, ускладнення, лікування. Протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
4.	Кір. Краснуха. Вітряна віспа. Оперізуєчий герпес. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка типових форм, ускладнення. Вроджена краснуха. Принципи лікування. Специфічна профілактика. Протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
5.	Менінгококова інфекція. Поліомієліт. Ентеровірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Ускладнення. Діагностика. Наслідки. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
6.	Кишкові інфекції: шигельоз, сальмонельоз, ешерихіоз, ерсиніоз, ротавірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм у дітей різного віку. Ускладнення. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
7.	Вірусні гепатити А, В, С, D та інші. Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
	Всього годин	28

6. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ АСПІРАНТІВ

№ з/п	Тема	Кількість годин	Види контролю
1.	Семіотика інфекційних екзантем.	2	Поточний та підсумковий контроль
2.	Закономірності епідемічного процесу при кору, краснусі, скарлатині, ерсиніозній	2	

	інфекції, VZV- інфекції.		
3.	Герпетична інфекція у дітей.	2	
4.	Етіологічні та епідеміологічні аспекти Лайм-бореліозу у дітей. сучасні схеми специфічної антибіотикотерапії. Серологічна діагностика Лайм-бореліозу: етапи та інтерпретація. Постконтактна профілактика при Лайм-бореліозі.	2	
5.	Поліомієліт: клініка, діагностика, лікування	2	
6.	Кашлюк та паракашлюк. Особливості перебігу кашлюка у дітей раннього віку	2	
7.	Гельмінтози у дітей. Діагностика. Лікування.	2	
8.	Псевдотуберкульоз. Ускладнення при псевдотуберкульозі у дітей різних вікових груп	2	
9.	Токсоплазмоз (набутий, природжений). Токсокароз. Клініка. Діагностика. Лікування.	2	
10.	ВІЛ-інфекція. Ретровіруси та їх роль в патології людини. ВІЛ-1 та ВІЛ-2. Епідеміологія. Патогенез. Імунологічні порушення. Особливості клініки ВІЛ-інфекції у дітей	2	
11.	Черевний тиф і паратифи А і В у дітей. Критерії діагностики. Диференціальний діагноз. Лікування.	2	
12.	Природжена краснуха. Синдром Грега.	2	
13.	Рідкісні форми менінгококової інфекції: рецидивуюча та хронічна.	2	
14.	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. ДВЗ-синдром	2	
15.	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Гостра дихальна недостатність	2	
16.	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Недостатність наднирникових залоз	2	
17.	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Серцево-судинна недостатність	2	
18.	Гостра печінкова недостатність при вірусних гепатитах. Енцефалопатія.	2	
19.	Гемолітико-уремічний синдром при кишкових інфекціях.	2	
20.	Проблемні питання лабораторної	2	

	діагностики ентеровірусної інфекції, інфекції викликані вірусами герпсу 1/2 типу та 6 типу («псевдокраснуха», шоста хвороба)		
21.	Парвовірусна В19 інфекція (еритема Чамера, п'ята хвороба)	2	
22.	Мікози. Особливості перебігу у дітей з різним імунним статусом	2	
23.	Реакції та ускладнення після проведення вакцинації. Анафілактичний шок, діагностика, невідкладна допомога.	2	
Всього годин		46	

Самостійна робота аспіранта – одна з організаційних форм навчання, що регламентується робочим навчальним планом і виконується аспірантом самостійно поза межами аудиторних занять. Можливі види самостійної роботи аспірантів:

1. Підготовка до практичного заняття та вивчення тем, що розглядаються лише в плані самостійної роботи аспіранта, пошук та вивчення додаткової літератури,
2. Створення алгоритмів, структурно-логічних схем, написання рефератів, анотацій, доповідей та презентацій для виступу з повідомленнями на практичних заняттях, чергування в клініці поза межами навчального часу.

Організація самостійної роботи у відділеннях педіатричного стаціонару повинна забезпечуватися викладачами кафедри.

Самостійна робота аспірантів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ (історії хвороб, судово-медичні акти, акти токсикологічних досліджень, курсові та дипломні, магістерські роботи)

Не заплановане робочим навчальним планом на навчальний рік

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ. Необхідно представити систему організації занять, використання інтерактивних методів, навчальні технології, що використовуються для передачі та засвоєння знань, умінь і навичок.

При вивченні дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика».

використовуються різновиди методів навчання, рекомендовані для вищої школи, а саме:

– за джерелами знань: методів вербальної передачі і слухового сприйняття учбової інформації (пояснення, лекція, бесіда, дискусія); методи наочної передачі і зорового сприйняття учбової інформації (показ і демонстрація слайдів, відеозаписів, вивчення літературних та інших джерел учбової інформації, застосування наочних засобів навчання); методи передачі учбової інформації за допомогою практичних, трудових дій і тактильного її сприйняття (тренувальні завдання та творчі вправи, огляд тематичних хворих, опанування

практичних навичок).

– за логікою навчального процесу: аналітичний (визначення загального стану хворого та основних ознак хвороби), синтетичний (з'ясування взаємозв'язку основних ознак захворювань, визначення оптимальних заходів щодо діагностики, лікування та профілактики), їх поєднання – аналітико-синтетичний, а також індуктивний метод, дедуктивний, їх поєднання – традуктивний метод;

– за рівнем самостійної розумової діяльності: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Поєднуючи та узагальнюючи наведені вище методи навчання, при вивченні дисципліни доцільно впроваджувати такі методи організації навчальних занять як:

– метод клінічних кейсів,

– проблемно-орієнтований метод,

– метод індивідуальних навчально-дослідних та практичних завдань,

– метод конкурентних груп,

– метод тренінгових технологій,

– метод «ділової гри»,

– метод «мозкового штурму»,

– метод проведення конференцій із застосуванням інтерактивних, міждисциплінарних та інформаційно-комп'ютерних технологій.

Видами навчальної діяльності аспіранта, згідно з Навчальним планом, є лекції, практичні заняття, семінарські заняття, самостійна робота.

Тематичні плани практичних занять та СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем.

Практичні заняття є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань, проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

□ Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності аспірантів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання аспірантів, які виникли під час СРС за темою заняття.

□ Основний етап заняття полягає у практичній роботі аспіранта біля ліжка хворого. Викладач із аспірантами здійснюють обхід хворих. Аспіранти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання аспірантом практичних навичок, вміння розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

Окрім того практичні заняття передбачають:

- планування обстеження хворої дитини;

- інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень;

- проведення диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань

- дитячого віку при типовому або ускладненому їх перебігу;
- визначення попереднього клінічного діагнозу;
 - визначення терапевтичної тактики;
 - призначення лікувального харчування;
 - надання екстреної медичної допомоги;
 - вирішення ситуаційних задач;
 - відпрацювання практичних навичок на муляжах та біля ліжка хворої дитини;
 - ведення медичної документації.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей: вміння визначати етіологічні та патогенетичні фактори інфекційних захворювань дитячого віку, класифікувати та аналізувати типову клінічну картину, складати план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювання, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації і профілактики захворювань, ставити діагноз і визначати основні невідкладні стани, оцінювати прогноз захворювання, планувати протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції, демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у педіатрії.

Перелік критеріїв діагностики та лікування хвороб регламентується відповідними протоколами за спеціальностями «педіатрія», «дитячі інфекційні хвороби» та ін. МОЗ України, Наказами МОЗ України «Про удосконалення амбулаторно-поліклінічної допомоги дітям в Україні» (Наказ МОЗ України № 434 від 29.11.2002), «Про удосконалення організації медичної допомоги дітям підліткового віку» (Наказ МОЗ України № 465 від 12.12.2002).

9. ВЕРИФІКАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

Поточний контроль

здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу (необхідно описати форми проведення поточного контролю під час навчальних занять). Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Остаточна оцінка за поточну навчальну діяльність виставляється за 4-ри бальною (національною) шкалою.

Поточний контроль результатів навчальної діяльності аспірантів з обов'язкових і вибіркових дисциплін здійснюється з метою перевірки знань, умінь та навичок аспірантів під час проведення аудиторних (практичних, семінарських) занять, а також для перевірки результатів виконання завдань самостійної роботи.

Завданням поточного контролю є перевірка рівня підготовленості аспіранта до виконання конкретної роботи: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення

конкретних питань та ситуацій, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь виконувати необхідні практичні навички і маніпуляції, публічно чи письмово обґрунтовувати власну точку зору, уміння працювати в команді, здатність нести відповідальність за надані рекомендації та прийняті рішення тощо.

Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності аспіранта та набутих ним компетентностей (знання, уміння, навички тощо), що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у навчальній програмі відповідної дисципліни.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності на кафедрі є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є показником рівня засвоєння аспірантами навчальної програми та виконання вимог самостійної роботи аспірантів. Результати поточного контролю є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку і становлять не менше 60% від максимальної суми балів при визначенні підсумкової оцінки з даної дисципліни.

Оцінювання поточної успішності аспірантів здійснюється на кожному практичному (семінарському) занятті за 4-бальною шкалою з використанням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни і заноситься в журнал обліку академічної успішності. При цьому враховуються усі види робіт і перелік компетентностей, передбачених програмою навчальної дисципліни та методичною розробкою для вивчення теми. Аспірант має отримати оцінку з кожної теми.

Критерії оцінювання:

□ **5/"відмінно"** – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

□ **4/"добре"** – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

□ **3/"задовільно"** – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє

оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

□ **2/"незадовільно"** – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

У разі пропуску практичного (семінарського) заняття аспірант зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі. Відпрацювання здійснюється за попереднім записом аспіранта на кафедрі у відповідному журналі. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає кафедра. Кафедра несе відповідальність за рівномірність комплектування груп та визначає кількість чергових викладачів для забезпечення відпрацювання аспірантами практичних занять. Тривалість і критерії оцінювання знань аспірантів при відпрацюванні практичного заняття мають бути такими ж, як і на відповідному занятті.

Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри (Додаток 2), що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів.

Поточний контроль результатів виконання завдань самостійної роботи здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Критерії оцінювання кожної складової поточного контролю та конкретні форми контрольних заходів визначаються у програмі навчальної дисципліни та відображаються у відповідних методичних матеріалах. Про порядок проведення, зміст і критерії поточного контролю кафедра інформує аспірантів на першому занятті з дисципліни.

Результати оцінювання роботи аспірантів впродовж семестру є задокументовані у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів, а також занесені до заліково-екзаменаційної відомості, індивідуальний план навчальної і наукової роботи, залікової книжки аспіранта.

Підсумковий контроль

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчальної діяльності на певному рівні в межах завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС.

Підсумковий контроль та атестація здобувача вищої освіти визначає його компетентності вимогам стандартів вищої освіти. Періодичність і терміни проведення підсумкових контролів визначаються навчальним планом підготовки фахівців, а конкретні форми їх проведення – програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль з певної дисципліни є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання аспіранта. Він проводиться відповідно до навчального плану у формі заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному

програмою навчальної дисципліни.

Порядок і методика проведення підсумкового контролю є визначені програмою навчальної дисципліни, методи контролю є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються аспіранти, які виконали усі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр з навчальної дисципліни, відвідали усі, передбачені програмою навчальної дисципліни практичні (семінарські) навчальні заняття та набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну

Для аспірантів, які пропустили аудиторні навчальні заняття дозволяється, з дозволу завідувача аспірантурою, відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах терміну вивчення дисципліни.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях. Залік проводиться після закінчення її вивчення.

Заліки виставляють викладачі, які проводили практичні чи семінарські заняття в навчальній групі на останньому занятті. Залік аспіранти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (за 200 бальною шкалою). Запис вноситься у залікову книжку аспіранта та у заліково-екзаменаційну відомість.

Для дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128

4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недос- татньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Оцінка дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та виражається за двобальною шкалою: «зараховано» або «не зараховано».

Для зарахування дисципліни аспірант має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів).

Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку аспіранта (за винятком оцінки «не зараховано»).

10. ПЕРЕЛІК КОНТРОЛЬНИХ ПИТАНЬ

1. Особливості інфекційного процесу та імунітету у дітей. Профілактика дитячих інфекційних хвороб (специфічна і неспецифічна)
2. Календар профілактичних щеплень. Характеристика препаратів для імунопрофілактики.
3. Протипоказання до профілактичних щеплень.
4. Поствакцинальні реакції. Нормальний перебіг поствакцинального періоду. Можливі патологічні реакції, їх терміни та клінічні прояви. Лікування.
5. Синдроми при гострих нейроінфекціях у дітей.
6. Гнійні і серозні менінгіти у дітей. Клініко-лабораторна діагностика Етіологія гнійних менінгітів. Клініка, діагностика. Лікування. Профілактика
7. Клініка менінгококового менінгіту. Особливості у дітей першого року життя. Діагностика, лікування.
8. Вторинні гнійні менінгіти у дітей.
9. Менінгококцемія. Клініка інфекційно-токсичного шоку у дітей
10. Менінгококцемія. Невідкладна допомога на до госпітального етапі та в стаціонарі.
11. Диференційна діагностика грипу та менінгококової інфекції.
12. Диференційний діагноз менінгококцемії з екзантемними інфекціями.
13. Поліомієліт. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні форми . Діагностика, лікування, профілактика. Вакцинальний поліомієліт..
14. Інші ентеровірусні інфекції. Етіологія, епідеміологія, патогенез клінічні форми. Диференційна діагностика поліомієліту з поліомієлітоподібними

формами інших ентеровірусних інфекцій. Лабораторна діагностика.

15. Паротитна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні форми. Лікування. Специфічна і неспецифічна профілактика.

16. Кір. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка. Періоди маніфестації кору.

17. Основні принципи лікування.

18. Мітигований кір.

19. Диференційна діагностика кору з іншими екзантемними інфекціями та з алергічними висипаннями.

20. Профілактика кору. Активна і пасивна імунізація. Карантинні заходи при кору.

21. Клініко-патогенетичні особливості ураження нервової системи при кору. Діагностика. Лікування.

22. Краснуха. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка.

23. Природжена краснуха.

24. Диференційна діагностика краснухи з іншими екзантемними інфекціями та алергічним висипом.

25. Основні принципи лікування при краснусі.

26. Профілактика краснухи. Активна імунізація.

27. Вітряна віспа. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Клініка типових і атипичних форм вітряної віспи.

28. Ускладнення вітряної віспи.

29. Диференційна діагностика вітряної віспи з іншими екзантемними інфекціями і алергічними висипаннями.

30. Клініко-патогенетичні особливості ураження нервової системи при вітряній віспі.

31. Лікування різних форм вітряної віспи.

32. Оперізувальний герпес. Особливості оперізувального герпесу у дітей різного віку.

33. Скарлатина. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Значення бактерії, токсинів і сенсibiliзуючих факторів в патогенезі скарлатини та її ускладнень.

34. Клінічні форми скарлатини. Класифікація.

35. Диференційна діагностика скарлатини з іншими екзантемними інфекціями і псевдотуберкульозом.

36. Ускладнення скарлатини.

37. Лікування скарлатини та її ускладнень.

38. Диспансеризація реконвалесцентів скарлатини.

39. Кашлюк. Особливості кашлюка у дітей різного віку.

40. Ускладнення кашлюка. Лабораторна діагностика кашлюка.

41. Лікування кашлюка.

42. Профілактика кашлюка.

43. Паракашлюк.

44. Шигельози у дітей. Захворюваність, клінічні прояви у різних вікових груп. Діагностика. Лікування.

45. Сальмонельози у дітей. Етіологія, патогенез, клінічні форми. лікування.

46. Вірусні гепатити у дітей. Показники тяжкості клінічних форм. Діагностика. Перебіг вірусних гепатитів. Наслідки.

47. Диференційна діагностика гепатитів і жовтяниць іншої етіології.
48. Клініка злоякісної форми вірусного гепатиту. Принципи інтенсивної терапії.
49. Вірусний гепатит Д у дітей. Особливості епідеміології.. клінічні форми. діагностика, перебіг, лікування.
50. ВІЛ-інфекція/ СНІД у дітей. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні стадії., лабораторна діагностика, лікування. Профілактика

11. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (навчальний контент(конспект або розширений план лекцій), плани практичних (семінарських занять, завдання для лабораторних робіт, самостійної роботи, питання, задачі або кейси для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь аспірантів, комплексної контрольної роботи, післятестатійного моніторингу набутих знань і вмінь з навчальної дисципліни).

Методичне забезпечення мають всі види навчальної діяльності: лекції, практичні заняття, семінарські заняття, самостійна робота аспірантів.

Методичне забезпечення лекційного курсу:

1. Тези лекцій.
2. Методичні розробки лекцій.
3. Презентації лекцій.
4. Відеофільми та навчальні кінофільми з тематики лекції.

Методичне забезпечення практичних занять:

1. Методичні розробки практичних занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до практичних занять для аспірантів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань з кожної теми.
4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.
6. Інструкції по роботі з фантомами та муляжами з відпрацювання практичних навичок.

Методичне забезпечення семінарських занять:

1. Методичні розробки семінарських занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до семінарських занять для аспірантів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань з кожної теми.
4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.

Методичне забезпечення самостійної роботи аспірантів:

1. Методичні вказівки для передаудиторної підготовки до практичних занять.
2. Робочий зошит для передаудиторної підготовки.
3. Методичні інструкції з виконання практичних навичок.
4. Варіанти завдань для самостійної роботи аспірантів.

Для діагностики успішності навчання застосовуються наступні засоби:

1. Тестові завдання формату А
2. Практичні завдання для перевірки опанування практичними навичками

3. Ситуаційні завдання.

Розробка питань тест-контролю, структурованих ситуаційних задач та практичних завдань, що використовуються для діагностики успішності навчання, має базуватись на переліку питань і практичних навичок, які повинен засвоїти аспірант при вивченні відповідно до дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби. Навчальна дисципліна «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика» Комплекти практичних завдань формуються з переліку практичних навичок, якими має опанувати аспірант під час вивчення дисципліни, що являють собою стандартизовані за методикою виконання практичні роботи.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна (Базова)

1. Чернишова Л.І., Волоха А.П., Бондаренко А.В. та ін. Інфекційні хвороби у дітей: підручник /за ред. Л.І. Чернишової. - К.: ВСВ «Медицина», 2016. 1016 с.
2. Інфекційні хвороби в дітей: підручник/ С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін.; за ред. проф. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги – К.: ВСВ «Медицина». – 2023. – 392 с. + 14 с. кольор. вкл.
3. Наказ про внесення змін до календаря профілактичних щеплень в Україні та переліку медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень від 11.10.2019 р. № 2070.

Допоміжна

1. Керол Дж. Бейкер; наук. ред. пер. проф. Крамарьов С.О. ; пер. з англ. Закордонєць Л.В. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases : пер. 3-го англ. вид. : двомов. вид. /— К. : ВСВ «Медицина», 2019. 744 с.